

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

Habemus exorcistam! | *Annuntio vobis gaudium magnum: Habemus...*! No som el cardenal protodiaca, però sí que a l'Empordà ha causat fonda satisfacció que el pastor diocesà, l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Senyor Pardo, per delegació del papa Francesc, hagi nomenat el rector de Roses i Palau-saverdera, mossèn Josep Puig Bofill, primer exorcista de la diòcesi de Girona. Ara som una comarca (encara més) distingida. Amb tot, el bisbe de Roma, que era vist amb simpatia pels parroquians més cristians i per molts gentils, ha demostrat que a aquesta decisió inesperada només li faltaven les evidències clarsobscures del paper del Vaticà amb això de la pederàstia sacerdotal... En fi. Dos exorcistes s'han fet cèlebres: un de veritat, mossèn Gabriele Amorth, mediàtic a Itàlia (llibres, ràdio, televisió) i amb dècades d'exercici a Roma, i un de mentida, l'interpretat per Max von Sydow a la pel·lícula homònima. Segurament les expectatives exorcístiques del rector de Roses seran més modestes: de tràmit, com el nomenament.

A buscar francesos | La iniciativa es diu *Figueres, as you like!* / *Figueres, comme vous l'aimez*. En efecte, aquest estiu l'Ajuntament ha noliejat autobusos per anar a buscar (i tornar) francesos frontera enllà, a les platges de Canet i Sant Cebrià, i a Perpinyà. Un èxit: tant, que el tan «dependent» diari *L'Indépendant* ha publicat queixes de polítics i ràbia de comerciants per, diu literalment, «apropiació de clientela». Des de Figueres els han proposat de practicar, ah!, una sinergia que consisteix a compartir l'autobús... i les despeses per oferir als empordanesos el servei invers: visitar els llocs on recull els que baixen per comprar, veure museus i sobretot dinar. Perquè al Palau del Vent, pel preu a casa seva d'un mediocre *plat du jour* (*boissons non comprises*), tenen un menú de qualitat (saben molt bé on els cal assegurar's) amb primer, *plat de résistance*, postres, vi i aigua, i a vegades, cafè.

Puig de les Basses | La presó de Figueres manté la popularitat mediàtica. Quan es va estrenar ja feia dos o tres anys que era acabada, però per un assumpte «polític» de papers no es podia obrir, malgrat que costava un dineral de manteniment. Quan es va ensenyar, els mitjans van indignar *il popolo minuto e il popolo grasso* mostrant les excel·lències de l'interior, de les quals la cèlebre piscina és la cirereta, sense oblidar la climatització de les aules que no tenen els instituts públics, la munió de pantalles de plasma escampades per tota la casa, els gimnasos, etc. Ara, des que l'Estat hi ha castigat la consellera ostatica Dolors Bassa, cada dimarts s'hi reuneix una gentada a l'exterior. Van començar set persones acomboiades per Consol Rovira, i darrerament els pelegrins han estat cap a tres mil. Hi sopen i canten, hi convoquen músics, gegants, tractors, ciclistes...

>> Moments previs al sopar davant la presó de Figueres el 14 d'agost. (Font: RÀDIO CAPITAL)

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

«Salvar» la Costa Brava | L'agost passat, col·lectius ecologistes i particulars

van presentar a Pals la nova plataforma SOS Costa Brava. L'objectiu, lluitar contra els projectes urbanístics que encara es tramiten en diferents punts del litoral gironí. En el passat, moviments d'aquest tipus van aconseguir aturar l'expansió del formigó i el totxo en indrets que, gràcies a aquestes accions decidides i tossudes, encara mantenen el patrimoni natural. Penso, per exemple, en la cala del Crit, a Mont-ras (el projecte de construir-hi un port va propiciar la creació, el 1981, del Grup Promotor contra el port del Crit i, posteriorment, de la plataforma Salvem el Crit). O en el paratge de Castell, a Palamós (la lluita ecologista en contra de la urbanització que s'hi preveia va començar l'any 1992, amb la constitució de Salvem Castell). Sense aquests col·lectius, probablement, un vol d'ocells mostraria una Costa Brava molt més atapeïda del que està ara i hàbitats sencers haurien desaparegut.

Ara bé, sobre tots aquests processos que amenacen el territori hi ha molts matisos i qüestions a tractar. Què passa, per exemple, quan un ajuntament hereta un projecte dels anys en què encara s'aprovaven salvatjades urbanístiques i hi ha de fer front cenyint-se a la legislació vigent? Complicat. Les empreses a les quals es va permetre tirar endavant aquests projectes no pensen, evidentment, gastar-s'hi ni un euro per indemnitzar els propietaris amb terrenys adquirits, i els ajuntaments afectats s'haurien d'endeutar fins al capdamunt per poder revertir la situació. Com es pot solucionar? Doncs bé, sens dubte s'hi ha d'implicar més d'una administració; els ajuntaments sols ho tenen difícil. I l'Administració, amb majúscules, s'hi ha d'implicar posant per davant els criteris de soste-

>> Logotip de la plataforma SOS Costa Brava. (Font: IAEDEN)